

Brusel 24. listopadu 2015
(OR. en)

14496/15

Interinstitucionální spis:
2015/0225 (COD)

EF 208
ECOFIN 915
SURE 37
CODEC 1573

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví/Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Delegace
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o změně nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky – <i>kompromis předsednictví</i>

Delegace naleznou níže druhý kompromis předsednictví k výše uvedenému návrhu.

Nově vložený text oproti prvnímu kompromisnímu návrhu (dokument ST 14248/15) je vyznačen **tučně a podtrženě**, vypuštění textu je označeno symbolem [...].

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o změně nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sekuritizace představují významný prvek řádně fungujících finančních trhů, protože přispívají k diverzifikaci zdrojů financování institucí, **k diverzifikaci jejich rizik** a k uvolnění regulatorního kapitálu, který je poté možné převést, aby podporoval další půjčování. Sekuritizace dále poskytují institucím a jiným účastníkům trhu další investiční příležitosti, čímž umožňují diverzifikovat portfolio a usnadňují tok prostředků podnikům a fyzickým osobám jak v jednotlivých členských státech, tak přes hranice v celé Unii. Tyto výhody je však třeba zvážit s ohledem na potenciální náklady. Jak jsme viděli během první fáze finanční krize, která začala v létě roku 2007, chybné praktiky na trzích sekuritizace vedly k značným hrozbám ohrožujícím integritu finančního systému, zejména z důvodu nadměrné páky, neprůhledných a složitých struktur, které způsobovaly problematičnost cenotvorby, mechanického spoléhání na externí ratingy či vzniku rozporu mezi zájmy investorů a původců („agenturní rizika“).

¹ Úř. věst. C 68, 6.3.2012, s. 39.

- (2) V nedávných letech zůstával objem emisí sekuritizací v Unii na úrovni nižší než předkrizové, a to z několika důvodů, z nichž jedním je stigma, které obecně na těchto transakcích ulpívá. Oživení trhů sekuritizace by mělo vycházet ze správných a obezřetných tržních praktik, které zabrání opětovnému vzniku sady okolností, které vyústily ve finanční krizi. Za tím účelem nařízení [nařízení o sekuritizaci] stanovuje základní prvky celkového rámce sekuritizace, s ad-hoc kritérii pro identifikaci jednoduché, transparentní a standardizované („JTS“) sekuritizace a systému dohledu pro monitorování správného používání těchto kritérií institucemi, které jsou původci, sponzory, emitenty a institucionálními investory. Nařízení [nařízení o sekuritizaci] dále stanovuje určitou skupinu obecných požadavků v oblasti ponechání si rizika, náležitá péče a zpřístupnění informací pro všechny sektory finančních služeb.
- (3) V souladu s cíli nařízení [nařízení o sekuritizaci] by měly být regulatorní kapitálové požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 pro instituce, které jsou původci, sponzory či které investují do sekuritizací, změněny tak, aby adekvátně odrážely konkrétní charakteristiky JTS sekuritizací a řešily nedostatky rámce, které se vyjevily během finanční krize, konkrétně mechanické spoléhání na externí ratingy, nepřiměřeně nízké váhy rizik u sekuritizovaných tranší s vysokým ratingem a naopak nadměrně vysoké váhy rizik u tranší s nízkým ratingem a dále nedostatečná citlivost vůči rizikům. Dne 11. prosince 2014 zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled („BCBS“) dokument „Revisions to the securitisation framework“ (dále jen „revidovaný basilejský rámec“), který definuje různé změny regulatorních kapitálových norem týkajících se sekuritizace, jež právě tyto uvedené nedostatky řeší. Úpravy nařízení (EU) č. 575/2013 by měly ustanovení revidovaného basilejského rámce brát v úvahu.

- (4) Kapitálové požadavky na sekuritizované pozice podle nařízení (EU) č. 575/2013 by měly u všech institucí vycházet ze stejných metod výpočtu. V první řadě a v zájmu eliminace jakékoli formy mechanického spoléhání na externí ratingy by instituce měla používat vlastní výpočet regulatorních kapitálových požadavků, má-li instituce povolení používat přístup založený na interním ratingu („**přístup IRB**“) pro expozice stejného druhu, jako jsou podkladové expozice sekuritizace a je-li schopna vypočítávat regulatorní kapitálové požadavky týkající se podkladových expozic, jako kdyby tyto nebyly sekuritizovány („**K_[...]IRB**“), v každém případě pak s výhradou určitých předem definovaných vstupů **používaných v rámci vzorce stanoveného orgánem dohledu** (přístup „SEC-IRBA“). Přístup k sekuritizaci na základě externích ratingů („SEC-ERBA“) by pak měly [...] **používat** instituce, které ve vztahu ke svým pozicím v určité sekuritizaci nemohou využívat přístup SEC-IRBA. Podle přístupu SEC-ERBA by měly být kapitálové požadavky přiřazeny sekuritizovaným tranšům na základě jejich externího ratingu. Když nejsou první dva přístupy k dispozici k použití nebo když by přístup SEC-ERBA vedl k nepoměrným regulatorním kapitálovým požadavkům s ohledem na úvěrové riziko související s podkladovými expozicemi, [...] **mohou** být instituce schopny použít standardizovaný přístup k sekuritizaci („SEC-SA“), který vychází ze vzorce stanoveného orgánem dohledu, jenž jako vstup používá kapitálové požadavky, které by podle standardizovaného přístupu k sekuritizaci („**standardizovaný přístup**“) byly vypočítány ve vztahu k podkladovým expozicím, kdyby ty nebyly sekuritizovány („**K_[...]SA**“).

- (5) U sekuritizací se ve vyšší míře než u jiných finančních aktiv vyskytuje agenturní a modelové riziko, což vyvolává určitou míru nejistoty při výpočtu kapitálových požadavků na sekuritizaci i poté, co byly vzaty v úvahu všechny vhodné rizikové faktory. V zájmu adekvátního zachycení těchto rizik by nařízení (EU) č. 575/2013 mělo být změněno tak, že pro všechny sekuritizované pozice by měla být stanovena minimální 15% úroveň rizikové váhy. Resekuritizace se pak vyznačují ještě větší mírou složitosti a rizikovosti a v souladu s tím by pozice v nich zahrnuté měly podléhat ještě konzervativnějšímu výpočtu regulatorního kapitálu a 100% minimální úrovni rizikové váhy.
- (6) Nemělo by se požadovat, aby instituce uplatňovaly na přednostní pozici vyšší rizikovou váhu, než jaká by platila, kdyby měla instituce v držení přímo podkladové expozice, což odráží přínos úvěrového posílení, jež pozice s vyšší předností získávají z tranší podřízených ve struktuře sekuritizace. Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo umožňovat přístup se zohledněním, podle kterého by sekuritizované pozici s vyšší předností měla být přidělena maximálně riziková váha rovnající se **expozicí vážené** průměrné rizikové váze platné pro podkladové expozice, a takový přístup by měl být k dispozici bez ohledu na to, zda příslušná pozice má, či nemá rating, a dále bez ohledu na přístup použitý pro podkladové seskupení (standardizovaný přístup nebo **přístup** IRB), s výhradou určitých podmínek.
- (7) Celková maximální úroveň, pokud jde o maximální objem rizikově vážených expozic, je v aktuálním rámci k dispozici pro instituce, které mohou vypočítat kapitálové požadavky pro podkladové expozice v souladu s přístupem IRB, jako kdyby takové expozice nebyly sekuritizovány (K_{IRB}). Vzhledem k tomu, že proces sekuritizace snižuje riziko pojící se k podkladovým expozicím, tato maximální úroveň by měla být k dispozici všem institucím původců a sponzorů, bez ohledu na to, jaký přístup využívají k výpočtu regulatorních kapitálových požadavků pro sekuritizované pozice.

- (8) Evropský bankovní orgán („EBA“) ve své „Zprávě o kvalifikovaných sekuritizacích“ z července [...] 2015² upozorňuje, že existují empirické důkazy týkající se selhání a ztrát, které ukazují, že JTS sekuritizace vykazovaly během finanční krize vyšší výkony než jiné sekuritizace, což odráželo použití jednoduchých a transparentních struktur a robustních praktik realizace u JTS sekuritizací, jež se pak vyznačovaly nižším úvěrovým, provozním i agenturním rizikem. Z tohoto důvodu je vhodné upravit nařízení (EU) č. 575/2013 tak, aby umožňovalo kalibraci JTS sekuritizací vhodným způsobem citlivým vůči riziku, způsobem doporučeným orgánem EBA v jeho zprávě, který především zahrnuje sníženou 10% minimální úroveň rizikové váhy u pozic s vyšší předností.
- (9) Definice JTS sekuritizací pro účely regulatorního kapitálu podle nařízení (EU) č. 575/2013 by měla být omezena na sekuritizace, kde vlastnictví podkladových expozic přechází na **sekuritizační jednotku pro speciální účel („tradiční sekuritizace“)**. Institucím, které si však ponechávají pozice s vyšší předností v syntetických sekuritizacích krytých podkladovým seskupením zápůjček pro malé a střední podniky („MSP“), by mělo být umožněno uplatňovat na tyto pozice nižší kapitálové požadavky, které jsou k dispozici pro JTS sekuritizace, pokud jsou takové transakce v souladu s určitými přísnými kritérii považovány za kvalitní. Zejména platí, že v případech, kdy pro takovou podmnožinu syntetických sekuritizací existuje záruka nebo protizáruka centrální vlády nebo centrální banky členského státu [...] **nebo podniku či subjektu, který zřídila ústřední či regionální vláda členského státu, který na nekonkurenční bázi poskytuje podpůrné úvěry nebo podpůrné záruky a jehož hlavním cílem není dosahování zisku, nýbrž prosazování cílů veřejné politiky,** není přednostním regulatorním kapitálovým zacházením s **JTS sekuritizacemi**, které by jim náleželo podle nařízení (EU) č. 575/2013, dotčena shoda s pravidly o státní podpoře.

²

Viz

<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

- (10) Pokud jde o zbytek regulačních kapitálových požadavků na sekuritizaci, měly by být v nařízení (EU) č. 575/2013 provedeny pouze navazující změny nezbytné k tomu, aby nařízení odráželo nové pořadí přístupů a zvláštní ustanovení pro JTS sekuritizaci. Zejména ustanovení týkající se uznání převodu významného rizika a požadavků na externí rating by měla platit i nadále v zásadě za stejných podmínek, jako je tomu v současné době. Pátá část nařízení (EU) č. 575/2013 by však měla být celá vymazána, s výjimkou požadavku na držení doplňkových vah rizik, který by měl být uplatňován na instituce, u nichž je zjištěno porušení ustanovení kapitoly 2 nařízení [nařízení o sekuritizaci].
- (11) [...]
- (12) Je vhodné, aby se změny nařízení (EU) č. 575/2013 plynoucí z tohoto nařízení, uplatňovaly na sekuritizaci emitované v den, kterým začíná použitelnost tohoto nařízení, nebo později a na sekuritizaci, které budou k takovému datu nesplacené. Z důvodů právní jistoty a za účelem maximálního možného zmírnění přechodových nákladů by však institucím mělo být povoleno zachovat právní účinky pro nesplacené sekuritizaci, které mají v držení k danému datu, a to na dobu končící [...] 31. prosince 2019 [...]. Pokud instituce tuto možnost využije, nesplacené sekuritizaci by měly i nadále podléhat **příslušným ustanovením** [...] v nařízení (EU) č. 575/2013 ve verzi platné před datem použití tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení (EU) č. 575/2013

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) V článku 4 se odstavec 1 mění takto:

a) Body 13 a 14 se nahrazují tímto:

„13) „původcem“ původce, jak je definován v čl. 2 bodě 3 [nařízení o sekuritizaci];

14) „sponzorem“ sponzor, jak je definován v čl. 2 bodě 5 [nařízení o sekuritizaci];“

b) Body 61 a 63 se nahrazují tímto:

61) „sekuritizací“ sekuritizace, jak je definována v čl. 2 bodě 1 [nařízení o sekuritizaci];

63) „resekuritizací“ resekuritizace, jak je definována v čl. 2 bodě 4 [nařízení o sekuritizaci];“

c) Body 66 a 67 se nahrazují tímto:

66) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ sekuritizační jednotka pro speciální účel, jak je definována v čl. 2 bodě 2 [nařízení o sekuritizaci];

67) „tranší“ tranše, jak je definována v čl. 2 bodě 6 [nařízení o sekuritizaci];“

2) V čl. 36 odst. 1 písm. k) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) u sekuritizovaných pozic v souladu s čl. 244 odst. 1 písm. b), čl. 245 odst. 1 písm. b) a článkem 253;“

3) Článek 109 se nahrazuje tímto:

„Článek 109

Zacházení se sekuritizovanými pozicemi

Instituce počítají objem rizikově vážených expozic pro pozici, kterou mají v držení v sekuritizaci, v souladu s kapitolou 5.“

3a) V článku 134 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

6. V případě, že instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, do maximální výše 1 250 % a vynásobí se nominální hodnotou zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem, čímž se získá hodnota rizikově váženého aktiva. Expozice n-1, které mají být ze součtu vyloučeny, jsou ty, jejichž objem rizikově vážené expozice je nižší než objem rizikově vážené expozice kterékoli z expozic zahrnutých do agregace.

4) V článku 153 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

7. „V případě pohledávek za podniky nabytých za úplatu může kupující těchto pohledávek zacházet s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují úvěrovou ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, jako s úvěrovou ochranou před první ztrátou dle kapitoly 5. Prodejce těchto pohledávek zachází s diskonty s budoucí úhradou jako s expozicí vůči tranši první ztráty dle kapitoly 5 oddílu 3 pododdílů 2 a 3. Poskytovatel kolaterálu nebo částečných záruk, které poskytují úvěrovou ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, s nimi zachází jako s expozicí vůči tranši první ztráty dle kapitoly 5.“

5) V článku 154 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

6. „V případě retailových pohledávek nabytých za úplatu může kupující těchto pohledávek zacházet s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují úvěrovou ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, jako s úvěrovou ochranou před první ztrátou dle kapitoly 5. Poskytovatel kolaterálu nebo částečných záruk, které poskytují úvěrovou ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, s nimi zachází jako s expozicí vůči tranši první ztráty dle kapitoly 5 oddílu 3 pododdílů 2 a 3.“

6) V čl. 197 odst. 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:

h) sekuritizované pozice, které nejsou resekuritizovanými pozicemi a které podléhají 100% nebo nižší rizikové váze v souladu s článkem 261 až 264;“

7) V třetí části hlavy II se kapitola 5 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 5

ODDÍL 1

DEFINICE A KRITÉRIA PRO JTS SEKURITIZACE

Článek 242

Definice

Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:

- 1) „opcí na zpětný odkup“ se rozumí smluvní opce, která původce opravňuje odkoupit sekuritizované pozice před splacením všech sekuritizovaných expozi, buď formou zpětného nákupu podkladových expozi zbývajících v seskupení v případě tradičních sekuritizací, nebo ukončením zajištění úvěrového rizika v případě syntetických sekuritizací, v obou případech pouze tehdy, když výše nesplacené podkladové expozi klesne na nebo pod určitou předem stanovenou úroveň;
- 2) „úrokovým stripem posilujícím úvěr“ se rozumí rozvahové aktivum, které představuje ocenění peněžních toků souvisejících s budoucím maržovým příjmem a v sekuritizaci představuje podřízenou tranši;
- 3) „likviditním příslibem“ se rozumí likviditní příslib, jak je definován v čl. 2 bodě 14 [nařízení o sekuritizaci];
- 4) „pozicí bez ratingu“ se rozumí sekuritizovaná pozice, která nemá uznatelný rating vypracovaný externí ratingovou agenturou uvedený v oddílu 4;
- 5) „pozicí s ratingem“ se rozumí sekuritizovaná pozice, která má uznatelný rating vypracovaný externí ratingovou agenturou uvedený v oddílu 4;
- 6) „sekuritizovanou pozicí s vyšší předností“ se rozumí pozice krytá nebo zajištěná první pohledávkou týkající se všech podkladových expozi, přičemž se pro tyto účely nezohledňují splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby;

- 7) „seskupením pro přístup IRB“ se rozumí seskupení podkladových expozic, pro něž má instituce povoleno využívat přístup IRB a může pro všechny tyto expozice vypočítat objem rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 3;
- 8) *vypuštěno*
- 9) „smíšeným seskupením“ se rozumí seskupení podkladových expozic, pro něž má instituce povoleno využívat přístup IRB a může pro některé tyto expozice vypočítat objem rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 3, nikoli však pro všechny;
- 10) *vypuštěno*
- 11) „nadměrnou kolateralizací“ se rozumí jakákoli forma úvěrového posílení, na jehož základě mají složená podkladová aktiva hodnotu vyšší, než je hodnota sekuritizovaných pozic;
- 12) „JTS sekuritizací“ se rozumí sekuritizace, jak je definována v článku 6 [nařízení o sekuritizaci];
- 13) „programem obchodních cenných papírů zajištěných aktivy (ABCP)“ nebo „programem ABCP“ se rozumí program obchodních cenných papírů zajištěných aktivy (ABCP), jak je definován v čl. 2 bodě 7 [nařízení o sekuritizaci];
- 14) „tradiční sekuritizací“ se rozumí tradiční sekuritizace, jak je definována v čl. 2 bodě 9 [nařízení o sekuritizaci];
- 15) „syntetickou sekuritizací“ se rozumí syntetická sekuritizace, jak je definována v čl. 2 bodě 10 [nařízení o sekuritizaci];
- 16) „revolvingovou expozicí“ se rozumí revolvingová expozice, jak je definována v čl. 2 bodě 15 [nařízení o sekuritizaci];

- 17) „doložkou o předčasném umoření“ se rozumí doložka o předčasném umoření, jak je definována v čl. 2 bodě 17 [nařízení o sekuritizaci];
- 18) „tranší první ztráty“ se rozumí tranše první ztráty, jak je definována v čl. 2 bodě 18 [nařízení o sekuritizaci];
- 19) „obsluhovatelem“ se rozumí obsluhovatel, jak je definován v čl. 142 odst. 1 bodě 8;
- 20) „sekuritizovanou pozicí“ se rozumí sekuritizovaná pozice, jak je definována v čl. 2 bodě 19 [nařízení o sekuritizaci];
- 21) „resekuritizovanou pozicí“ se rozumí expozice v resekuritizaci;
- 22) „transakcí obchodních cenných papírů zajištěných aktivy“ nebo „transakcí ABCP“ se rozumí transakce obchodních cenných papírů zajištěných aktivy nebo transakce ABCP, jak je definována v čl. 2 bodě 8 [nařízení o sekuritizaci];
- 23) „podpůrným [...] **subjektem**“ se rozumí jakýkoli podnik nebo subjekt zřízený [...] ústřední nebo regionální vládou členského státu, který na nekonkurenční [...] **bázi** poskytuje podpůrné úvěry **nebo podpůrné záruky** [...] **a jehož hlavním cílem není dosahování zisku, nýbrž** [...] prosazování cílů veřejné politiky této vlády, za předpokladu, že tato vláda má povinnost chránit hospodářskou základnu tohoto podniku nebo subjektu a zachovávat jeho životaschopnost po celou dobu jeho existence, nebo za předpokladu, že nejméně 90 % původních finančních prostředků nebo podpůrných úvěrů, které poskytuje, je přímo nebo nepřímo zaručeno ústřední nebo regionální vládou daného členského státu.

Pokud jde o bod 6, dvě či více sekuritizovaných pozic s různou splatností se považují za sekuritizované pozice s vyšší předností, pokud jsou kryté nebo zajištěné první pohledávkou týkající se všech podkladových expozic, přičemž se pro tyto účely nezohledňují splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby, a ztráty jsou mezi ně alokovány na poměrném základě.

Článek 243
Kritéria pro JTS sekuritizace

1. Mají-li být pozice v programu ABCP, které se kvalifikují jako pozice v JTS sekuritizaci, způsobilé pro zacházení podle článků 260, 262 a 264, musí splňovat tyto doplňující požadavky:
 - a) pro všechny transakce v programu ABCP splňovaly podkladové expozice v okamžiku, kdy byly do programu ABCP přidány, **podle nejlepšího vědomí původce nebo původního věřitele** podmínky, aby jim v rámci standardizovaného přístupu a s ohledem na jakékoli způsobilé zmírnění úvěrového rizika byla přiřazena riziková váha rovná nebo menší než 75 %, pro jednotlivé expozice, jedná-li se o retailové expozice, resp. 100 % pro jakékoli jiné expozice;
 - aa) odchylně od písmene a), **uplatňuje-li** instituce **ustanovení čl. 248 odst. 3 nebo** má-li svolení používat metodu interního hodnocení dle článku 265, činí riziková váha, kterou by instituce přidělila likviditnímu příslibu plně zajišťujícímu ABCP emitovaný v rámci programu, 100 % nebo méně;

- b) agregovaná hodnota všech expozic vůči jednomu dlužníkovi na úrovni programu ABCP nesmí překročit 1 % kumulované hodnoty všech expozic v programu ABCP v době, kdy byly expozice přidány do programu ABCP. Pro účely tohoto výpočtu se půjčky či pronájmy ekonomicky spjaté skupině klientů, definované v čl. 4 odst. 1 bodě 39, **podle nejlepšího vědomí původce nebo původního věřitele**, považují za expozici vůči jedinému dlužníkovi.

V případě obchodních pohledávek neplatí první pododstavec tam, kde je úvěrové riziko takových obchodních pohledávek plně zajištěno způsobilým zajištěním úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4, za podmínky, že poskytovatel zajištění úvěrového rizika je instituce, pojišťovna nebo zajišťovna. Pro účely tohoto pododstavce se pro určení toho, zda jsou obchodní pohledávky plně zajištěny **a zda je splněno omezení koncentrace**, použije pouze ta jejich část, která zůstane po zohlednění účinku jakékoli slevy z kupní ceny **a nadměrné kolateralizace**.

2. Mají-li být pozice v sekuritizaci jiné než v programu ABCP, které se kvalifikují jako pozice v JTS sekuritizaci, způsobilé pro zacházení podle článků 260, 262 a 264, musí splňovat tyto doplňující požadavky:

- a) podkladové expozice vznikly v souladu s rozumnými a obezřetnými kritérii poskytování úvěrů s ohledem na kritéria stanovená v článku 79 směrnice 2013/36/EU;
- b) v době začlenění do sekuritizace agregovaná hodnota všech expozic vůči jedinému dlužníkovi v seskupení nepřekračuje 1 % hodnoty expozice kumulovaných hodnot nesplacených expozic v seskupení podkladových expozic. Pro účely tohoto výpočtu se půjčky či pronájmy ekonomicky spjaté skupině klientů, definované v čl. 4 odst. 1 bodě 39, považují za expozici vůči jedinému dlužníkovi;

- c) v době jejich začlenění do sekuritizace splňovaly podkladové expozice podmínky, aby jim na základě standardizovaného přístupu a s ohledem na jakékoli způsobilé zmírnění úvěrového rizika mohla být přiřazena riziková váha rovnající se nebo menší než:
- i) 40 % na základě průměru váženého podle hodnoty expozice pro portfolio, kde expozicemi jsou půjčky zajištěné zástavním právem na nemovitosti určené k bydlení nebo plně zajištěné úvěry na obytné nemovitosti, jak jsou odkazovány v čl. 129 odst. 1 písm. e);
 - ii) 50 % na základě jednotlivých expozic, kde expozicí je půjčka zajištěná zástavním právem na obchodní nemovitosti;
 - iii) 75 % na základě jednotlivých expozic, kde expozicí je retailová expozice;
 - iv) 100 % u jakýchkoli jiných expozic na základě jednotlivých expozic;
- d) v případech, kde platí ustanovení písm. c) bodů i) a ii), půjčky zajištěné zajišťovacími právy nižší úrovně u daného aktiva lze zahrnout do sekuritizace pouze v případech, kdy byly do sekuritizace zahrnuty i všechny půjčky zajištěné zajišťovacími právy vyšší přednosti;
- e) v případech, kdy platí ustanovení písm. c) bodu i), nesmí mít žádná půjčka v seskupení podkladových expozic v okamžiku začlenění do sekuritizace poměr úvěru k hodnotě nemovitosti vyšší než 100 %, měřeno v souladu s čl. 129 odst. 1 písm. d) bodem i) a čl. 229 odst. 1.

Rizikové váhy uvedené v písmeni c) se vypočítají předtím, než se uplatní vyšší rizikové váhy nebo přísnější kritéria v souladu s čl. 124 odst. 2.

ODDÍL 2 UZNÁNÍ PŘEVODU VÝZNAMNÉHO RIZIKA

Článek 244 Tradiční sekuritizace

1. Instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, může podkladové expozice vyjmout z výpočtu objemů rizikově vážených expozic a případně výše očekávaných ztrát, je-li splněna jedna z následujících podmínek:
 - a) významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi bylo převedeno na třetí osoby;
 - b) instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které v dané sekuritizaci drží, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).

2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v těchto případech:
 - a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;
 - b) instituce, která je původcem, nemá v držení více než 20 % hodnoty expozic tranše první ztráty v sekuritizaci, za předpokladu, že **jsou splněny následující podmínky**:
 - i)** původce může prokázat, že hodnota expozice tranše první ztráty výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty z podkladových expozic [...];
 - ii) v sekuritizaci neexistují žádné mezaninové pozice.**

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, sekuritizací podle písmene a) nebo b) dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech rozhodnout, že významné úvěrové riziko se nepovažuje za převedené na třetí strany.

Pro účely tohoto odstavce se pozice v sekuritizaci považuje za pozici v mezaninové sekuritizaci, jestliže splňuje následující požadavky:

- a) použije se na ni riziková váha nižší než 1 250 % v souladu s tímto oddílem, nebo, **v případě absence pozice s takovou rizikovou vahou,** má vyšší přednost než tranše první ztráty;
- b) použije se na ni riziková váha vyšší než 25 % podle přístupu SEC-IRBA, SEC-ERBA **nebo** [...] SEC-SA, **v závislosti na daném případě,** a je podřízena sekuritizované pozici s vyšší předností.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány povolit instituci, která je původcem, uznat převod významného úvěrového rizika ve vztahu k sekuritizaci, jestliže instituce, která je původcem, v každém případě prokáže, že snížení kapitálových požadavků, jehož původce dosáhne sekuritizací, je zdůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany. Svolení lze udělit pouze v případě, kdy instituce splňuje obě následující podmínky:

- a) instituce má adekvátní interní zásady řízení rizik a metodiky pro posouzení převodu úvěrového rizika;
- b) instituce rovněž v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

4. Kromě požadavků stanovených v odstavcích 1 až 3 musí být splněny následující podmínky:
- a) dokumentace týkající se transakce odráží ekonomickou podstatu sekuritizace;
 - b) sekuritizované pozice nepředstavují platební závazky instituce, která je původcem;
 - c) podkladové expozice jsou umístěny mimo dosah instituce, která je původcem, a jejich věřitelů způsobem, který splňuje požadavky stanovené v čl. 8 odst. 1 [nařízení o sekuritizaci];
 - d) instituce, která je původcem, si neponechává kontrolu nad podkladovými expozicemi. Má se za to, že si původce ponechal kontrolu nad podkladovými expozicemi, pokud má původce právo odkoupit zpět od nabyvatele dříve převedené expozice za účelem realizace výnosů či pokud má jinak povinnost znovu převzít již převedené riziko. Pokud si instituce, která je původcem, podrží práva nebo povinnosti související se správou podkladových expozic, není to samo o sobě považováno za kontrolu těchto expozic;
 - e) dokumentace sekuritizace neobsahuje podmínky, které:
 - i) vyžadují, aby instituce, která je původcem, měnila podkladové expozice tak, aby vylepšila průměrnou kvalitu seskupení;
 - ii) zvyšují výnos splatný držitelům pozic nebo jinak posilují pozice v sekuritizaci v reakci na zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;

- f) transakční dokumentace jasně uvádí, kde je to možné, že původce či sponzor mohou zakoupit či zpětně odkoupit sekuritizované pozice, případně zpětně odkoupit, restrukturalizovat nebo nahradit podkladové expozice nad rámec smluvních závazků, pouze pokud se taková ujednání sjednávají v souladu s tržními podmínkami a jejich účastníci jednají ve vlastním zájmu jako svobodné nezávislé strany (princip tržních podmínek);
- g) pokud existuje opce na zpětný odkup, musí tato opce splňovat také tyto podmínky:
 - i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část podkladových expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;
 - iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení;
- h) instituce, která je původcem, obdržela stanovisko kvalifikovaného právního poradce, které potvrzuje, že daná sekuritizace splňuje podmínky stanovené v písmeni c) tohoto odstavce.

5. Příslušné orgány informují EBA o případech, kdy rozhodly, že možné snížení objemů rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí osoby v souladu s odstavcem 2, a případy, kdy se instituce rozhodly uplatnit ustanovení odstavce 3.

6. EBA sleduje rozsah praktik dohledu ve vztahu k uznávání převodu významného rizika u tradičních sekuritizací v souladu s tímto článkem a nahlásí svá zjištění Komisi do 31. prosince 2017. Komise, kde to bude s ohledem na zprávu EBA vhodné, může přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým dále určí následující položky:
- a) podmínky převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2, 3 a 4;
 - b) výklad pojmu „souměřitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ pro účely posouzení ze strany příslušných orgánů, jak je požaduje odst. 2 předposlední pododstavec a odstavec 3;
 - c) požadavky na posouzení sekuritizovaných transakcí ze strany příslušných orgánů, ve vztahu k nimž původce žádá o uznání převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2 nebo 3.

Článek 245

Syntetické sekuritizace

1. Instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, může vypočítat objemy rizikově vážených expozic, případně výši očekávaných ztrát, pro podkladové expozice v souladu s články 251 a 252, je-li splněna jedna z následujících podmínek:
- a) bylo převedeno významné úvěrové riziko na třetí strany prostřednictvím majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika;
 - b) instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které si v dané sekuritizaci ponechává, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).

2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v těchto případech:
- a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;
 - b) instituce, která je původcem, nemá v držení více než 20 % hodnoty expozic tranše první ztráty v sekuritizaci, za předpokladu, že **jsou splněny následující podmínky**:
 - i) původce může prokázat, že hodnota expozice tranše první ztráty výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty z podkladových expozic;
 - ii) **v sekuritizaci neexistují žádné mezaninové pozice.**

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech rozhodnout, že významné úvěrové riziko se nepovažuje za převedené.

Pro účely tohoto odstavce se pozice v sekuritizaci považuje za pozici v mezaninové sekuritizaci v případech, kdy splňuje požadavky stanovené v čl. 244 odst. 2 posledním pododstavci.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány povolit instituci, která je původcem, uznat převod významného úvěrového rizika ve vztahu k sekuritizaci, jestliže instituce, která je původcem, v každém případě prokáže, že snížení kapitálových požadavků, jehož původce dosáhne sekuritizací, je zdůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí osoby. Svolení lze udělit pouze v případě, kdy instituce splňuje následující podmínky:
- a) instituce má adekvátní interní zásady řízení rizik a metodiky pro posouzení převodu rizika;
 - b) instituce rovněž v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.
4. Kromě požadavků stanovených v odstavcích 1 až 3 musí být splněny následující podmínky:
- a) dokumentace týkající se transakce odráží ekonomickou podstatu sekuritizace;
 - b) zajištění úvěrového rizika, pomocí něhož je úvěrové riziko převedeno, je v souladu s článkem 249;
 - c) dokumentace sekuritizace neobsahuje podmínky, které:
 - i) stanovují významné hranice důležitosti (materiality thresholds), pod jejichž hodnotou nebude zajištění úvěrového rizika poskytnuto, přestože došlo k úvěrové události;
 - ii) umožňují ukončení zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
 - iii) vyžadují, aby instituce, která je původcem, změnila složení podkladových expozic tak, aby vylepšila průměrnou kvalitu seskupení;

- iv) zvyšují cenu placenou institucí za zajištění úvěrového rizika nebo výnos vyplácený držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového seskupení;
- d) zajištění úvěrového rizika je vymahatelné ve všech relevantních právních řádech;
- e) transakční dokumentace jasně uvádí, kde je to možné, že původce či sponzor mohou zakoupit či zpětně odkoupit sekuritizované pozice, případně zpětně odkoupit, restrukturalizovat nebo nahradit podkladové expozice nad rámec smluvních závazků, pouze pokud se takové transakce provádějí v souladu s převládajícími tržními podmínkami a jejich účastníci jednají ve vlastním zájmu jako svobodné nezávislé strany (princip tržních podmínek);
- f) pokud existuje opce na zpětný odkup, tato opce splňuje také všechny tyto podmínky:
 - i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část podkladových expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;
 - iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři v sekuritizaci, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení;
- g) instituce, která je původcem, obdržela stanovisko kvalifikovaného právního poradce, které potvrzuje, že daná sekuritizace splňuje podmínky stanovené v písmeni d) tohoto odstavce.

5. Příslušné orgány informují EBA o případech, kdy rozhodly, že možné snížení objemu rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí osoby v souladu s odstavcem 2, a o případech, kdy se instituce rozhodly uplatnit ustanovení odstavce 3.
6. EBA sleduje rozsah praktik dohledu ve vztahu k uznávání převodu významného rizika u syntetických sekuritizací v souladu s tímto článkem a nahlásí svá zjištění Komisi do 31. prosince 2017. Komise, kde to bude s ohledem na zprávu EBA vhodné, může přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým dále určí následující položky:
- a) podmínky převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2, 3 a 4;
 - b) výklad pojmu „souměřitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ pro účely posouzení ze strany příslušných orgánů, jak je požaduje odst. 2 předposlední pododstavec a odstavec 3;
 - c) požadavky na posouzení sekuritizovaných transakcí ze strany příslušných orgánů, ve vztahu k nimž původce žádá o uznání převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2 nebo 3.

Článek 246

Provozní požadavky na doložku o předčasném umoření

V případech, kdy sekuritizace zahrnuje revolvingové expozice a předčasné umoření či obdobné doložky, bude se mít za to, že instituce, která je původcem, převedla podstatné úvěrové riziko pouze tam, kde jsou splněny požadavky stanovené v článcích 244 a 245 a kdy doložka o předčasném umoření, je-li aktivována:

- a) nepovede k podřízenosti pohledávky instituce o vyšší či stejné přednosti týkající se podkladových expozic vůči jiným pohledávkám investorů;

- b) nepovede k větší podřízenosti pohledávky instituce týkající se podkladových expozic ve srovnání s pohledávkami jiných stran;
- c) jinak nepovede ke zvýšení expozice instituce vůči ztrátám spojeným s podkladovými revolvingovými expozicemi.

ODDÍL 3
VÝPOČET OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC

PODODDÍL 1
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 247

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

1. Pokud instituce, která je původcem, převedla významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi sekuritizace v souladu s oddílem 2 a pokud jsou splněna kritéria stanovená v článku 5a [nařízení o JTS sekuritizaci], může tato instituce:
 - a) v případě tradiční sekuritizace vyjmout podkladové expozice z výpočtu objemů rizikově vážených expozic, případně výše očekávaných ztrát;
 - b) v případě syntetické sekuritizace vypočítat objemy rizikově vážených expozic, případně výše očekávaných ztrát, pro tyto podkladové expozice podle článků 251 a 252.
2. Jestliže instituce, která je původcem, rozhodla, že použije odstavec 1, vypočítá objemy rizikově vážených expozic stanovené v této kapitole pro pozice, které případně drží v sekuritizaci.

Jestliže instituce, která je původcem, nepřevedla významné úvěrové riziko nebo rozhodla, že nepoužije odstavec 1, nemusí provádět výpočet objemů rizikově vážených expozic pro žádnou pozici, kterou případně drží v dané sekuritizaci, ale pokračuje ve svém výpočtu objemů rizikově vážených expozic, včetně podkladových expozic, jako by nebyly sekuritizovány.

3. Jestliže se expozice vztahuje na pozice v různých tranších v sekuritizaci, považuje se expozice spojená s každou tranší za samostatnou sekuritizovanou pozici. Má se za to, že poskytovatelé úvěrového zajištění pro sekuritizované pozice drží pozice v sekuritizaci. Sekuritizované pozice zahrnují expozice vůči sekuritizaci vyplývající ze smluv o úrokových či měnových derivátech, které instituce v rámci transakce uzavřela.
4. Pokud se sekuritizovaná pozice neodečítá od položek kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k), objem rizikově vážené expozice se pro účely čl. 92 odst. 3 zahrne do celkového objemu rizikově vážených expozic dané instituce.
5. Objem rizikově vážené expozice sekuritizované pozice se vypočítá tak, že se hodnota expozice, vypočtená podle článku 248, vynásobí příslušnou celkovou rizikovou váhou.
6. Celková riziková váha se stanoví jako součet rizikové váhy stanovené v této kapitole a případné dodatečné rizikové váhy podle článku 270a.

Článek 248
Hodnota expozice

1. Hodnota expozice sekuritizované pozice se vypočítává takto:
 - a) hodnota expozice rozvahové sekuritizované pozice se rovná účetní hodnotě zbývající po provedení příslušné specifické úpravy o úvěrové riziko u sekuritizované pozice dle článku 110;
 - b) hodnota expozice podrozvahové sekuritizované pozice se rovná její nominální hodnotě minus příslušné úpravy o úvěrové riziko dle článku 110, vynásobená příslušným konverzním faktorem, jak se uvádí v tomto odstavci. Konverzní faktor činí 100 %, nejedná-li se o zálohový příslib. Pro účely stanovení hodnoty expozice zálohových příslibů lze použít konverzní faktor 0 % na nominální hodnotu likviditního příslibu, kterou lze bezpodmínečně zrušit, za předpokladu, že splátky daného příslibu nejsou podřízeny žádným dalším pohledávkám na peněžní toky vyplývající z podkladových expozic, že jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1a a že instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že pro měření objemu nevyčerpané části uplatňuje přiměřeně konzervativní metodu;
 - c) hodnota expozice pro úvěrové riziko protistrany u sekuritizované pozice vyplývající z derivátových nástrojů uvedených v příloze II se stanoví podle kapitoly 6;
 - d) instituce, která je původcem, může od hodnoty expozice sekuritizované pozice, které je v souladu s pododdílem 3 přidělena riziková váha 1 250 % nebo která je v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) odečtena z kmenového kapitálu tier 1, odečíst objem specifických úprav o úvěrové riziko u podkladových expozic dle článku 110 a veškeré nevratné slevy z kupní ceny související s těmito podkladovými expozicemi v rozsahu, v jakém snižují kapitál.

- 1a. Použití konverzního faktoru 0 % v souladu s odst. 1 písm. b) poslední větou je možné při splnění těchto podmínek:
- a) v dokumentaci týkající se likviditního příslibu jsou jednoznačně stanoveny a omezeny podmínky, za nichž je možné daný příslib čerpat;
 - b) není možné, aby příslib byl čerpán tak, aby poskytoval úvěrovou podporu pokrytím ztrát, které již existovaly v době čerpání, a zejména není možné poskytovat likviditu na expozice, u nichž již v době čerpání této likvidity došlo k selhání, nebo na pořízení aktiv za cenu vyšší než jejich reálná hodnota;
 - c) příslib nesmí být využíván jako trvalý nebo pravidelný zdroj financování dané sekuritizace;
 - d) splátky daného příslibu nesmí být podřízeny pohledávkám investorů, s výjimkou pohledávek vyplývajících z úrokových nebo měnových derivátů, poplatků nebo jiných takových plateb, a nesmějí být prominuty nebo odloženy;
 - e) příslib nesmí být čerpán poté, co byla vyčerpána všechna příslušná úvěrová posílení, která může daný likviditní příslib využívat;
 - f) příslib obsahuje ustanovení, které automaticky snižuje částku, jež může být čerpána, o objem expozic, u nichž došlo k selhání ve smyslu kapitoly 3, nebo jestliže se seskupení sekuritizovaných expozic skládá z nástrojů s ratingem, a které ukončí daný příslib, pokud průměrná kvalita tohoto seskupení klesne pod úroveň investičního stupně.

2. V případech, kdy má instituce dvě či více překrývajících se pozic v sekuritizaci, zahrne do výpočtu objemů rizikově vážených expozic pouze jednu z pozic.

V případě částečného překryvu pozic může instituce rozdělit pozici na dvě části a uzнат překryv pouze ve vztahu k jedné části, v souladu s prvním pododstavcem. Alternativní možností je, že instituce může zacházet s pozicemi, jako kdyby se překrývaly plně, tak, že rozšíří pro účely výpočtu kapitálových požadavků tu pozici, která se vyznačuje vyššími objemy rizikově vážených expozic.

Instituce může rovněž uzнат překrývání mezi kapitálovými požadavky ke specifickému riziku u pozic v obchodním portfoliu a kapitálovými požadavky u sekuritizovaných pozic v investičním portfoliu, za předpokladu, že instituce je schopna tyto kapitálové požadavky u příslušných pozic vypočítat a porovnat.

Pro účely tohoto odstavce se dvě pozice považují za překrývající se, když se vzájemně započítávají tak, že je instituce schopna zamezit ztrátám plynoucím z jedné pozice tím, že provede závazky požadované na základě druhé pozice.

3. Pokud se na pozice v ABCP vztahuje čl. 270c, může instituce používat rizikové váhy stanovené pro likviditní příslib za účelem výpočtu objemu rizikově vážených expozic pro ABCP, pokud je 100 % ABCP emitovaných v programu ABCP kryto tímto likviditním příslibem a tento likviditní příslib je řazen na stejnou úroveň jako ABCP tak, že tvoří vzájemně se překrývající pozice. Případy, kdy uplatní ustanovení tohoto odstavce, bude instituce oznamovat příslušným orgánům. Pro účely určení 100% krytí stanoveného v tomto odstavci může instituce brát v úvahu jiné likviditní přísliby v programu ABCP, za podmínky, že tvoří překrývající se pozice s ABCP.

Článek 249

Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic

1. Instituce může uznat majtkové nebo osobní zajištění úvěrového rizika ve vztahu k sekuritizované pozici, kde jsou splněny požadavky pro zmírnění úvěrového rizika stanovené v této kapitole a v kapitole 4.
2. Způsobilé majtkové zajištění úvěrového rizika je omezeno na finanční kolaterál, který je uznatelný pro výpočet objemů rizikově vážených expozic podle kapitoly 2, jak je stanoveno v kapitole 4, a uznání zmírnění úvěrového rizika je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.

Poskytovatelé způsobilého majtkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika se omezují na ty, kteří jsou způsobilí podle kapitoly 4, a uznání zmírnění úvěrového rizika podléhá splnění příslušných požadavků, jak se stanovuje v kapitole 4.

3. Odchylně od odstavce 2 musí mít způsobilí poskytovatelé majtkového zajištění úvěrového rizika uvedení v čl. 201 odst. 1 písm. a) až h) rating uznané externí ratingové agentury na stupni úvěrové kvality 2 nebo vyšším v době, kdy bylo zajištění úvěrového rizika poprvé uznáno, a následně na stupni úvěrové kvality 3 nebo vyšším. Požadavek stanovený v tomto pododstavci se nevztahuje na způsobilé ústřední protistrany.

Instituce, které smějí používat na přímé expozice vůči poskytovateli zajištění přístup IRB, mohou posoudit způsobilost podle prvního pododstavce na základě rovnocennosti PD poskytovatele zajištění a PD spojené se stupni úvěrové kvality uvedenými v článku 136.

4. Odchylně od odstavce 2 je sekuritizační jednotka pro speciální účel způsobilým poskytovatelem zajištění, když jsou splněny všechny následující podmínky:
- a) sekuritizační jednotka pro speciální účel vlastní aktiva, která se kvalifikují jako způsobilý finanční kolaterál v souladu s kapitolou 4;
 - b) aktiva odkazovaná v písmeni a) nepodléhají pohledávkám ani podmíněným pohledávkám o přednosti vyšší nebo stejné jako pohledávky či podmíněné pohledávky instituce, která přijímá osobní zajištění úvěrového rizika; a
 - c) všechny požadavky pro uznání finančního kolaterálu v kapitole 4 jsou splněny.
5. Pro účely odstavce 4 je výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností podle kapitoly 4 (GA) omezena na tržní hodnotu těchto aktiv upravenou o volatilitu a riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v rámci standardizovaného přístupu, (g) se vypočítá jako vážená průměrná riziková váha, která by se použila na tato aktiva jakožto finanční kolaterál podle standardizovaného přístupu.
6. Kde má sekuritizovaná pozice výhodu plného zajištění úvěrového rizika nebo částečného zajištění úvěrového rizika na poměrném základě, platí následující požadavky:
- a) instituce poskytující úvěrovou ochranu vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro sekuritizovanou pozici zajištěnou proti úvěrovému riziku v souladu s pododdílem 3, jako kdyby měla v držení přímo danou pozici;
 - b) instituce, která kupuje zajištění úvěrového rizika, vypočítá objemy rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 4.

7. Ve všech případech, na které se nevztahuje odstavec 6, platí následující požadavky:
- a) instituce, která poskytuje zajištění úvěrového rizika, bude zacházet s částí pozice, která je zajištěna proti úvěrovému riziku, jako se sekuritizovanou pozicí a bude počítat objemy rizikově vážených expozič, jako kdyby měla danou pozici přímo v držení v souladu s pododdílem 3, s výhradou odstavců 8 až 10;
 - b) instituce, která kupuje zajištění úvěrového rizika, vypočítá objemy rizikově vážených expozič pro zajišťovanou pozici odkazovanou v písmeni a) v souladu s kapitolou 4. Instituce bude zacházet s částí sekuritizované pozice, která není zajištěna proti úvěrovému riziku, jako se samostatnou pozicí a bude počítat hodnotu rizikově vážené expozič v souladu s pododdílem 3, s výhradou odstavců 8 až 10.
8. Instituce využívající přístup založený na interním ratingu (SEC-IRBA) nebo standardizovaný přístup (SEC-SA) dle pododdílu 3 bude určovat dolní (A) a horní (D) hranici samostatně pro všechny pozice odvozené v souladu s odstavcem 7, jako kdyby byly v době vzniku transakce vydány jako samostatné sekuritizované pozice. Hodnotu K_{IRB} či K_{SA} vypočítá s ohledem na původní seskupení podkladových expozič sekuritizace.

9. Instituce, které pro původní sekuritizovanou pozici využívají přístup založený na externím ratingu (SEC-ERBA) dle pododdílu 3 vypočítají objemy rizikově vážených expozic pro pozice odvozené v souladu s odstavcem 7 takto:
- a) pokud má odvozená pozice vyšší přednost, bude jí přiřazena riziková váha původní sekuritizované pozice;
 - b) pokud má odvozená pozice nižší přednost, může jí být přiřazen odvozený rating v souladu s čl. 261 odst. 7. Vstupní parametr poměrné velikosti (thickness) T se v tomto případě vypočítá pouze na základě odvozené pozice. V případech, kdy rating není možné odvodit, instituce použije vyšší z hodnot rizikové váhy plynoucí z:
 - i) použití přístupu SEC-SA v souladu s odstavcem 8 a pododdílem 3; nebo
 - ii) rizikové váhy původní sekuritizované pozice podle přístupu SEC-ERBA.
10. S odvozenou pozicí s nižší předností se musí zacházet jako se sekuritizovanou pozicí bez vyšší přednosti i v případě, že původní sekuritizovaná pozice před zajištěním vyšší přednost má.

Článek 250
Skrytá podpora

1. Instituce, která je původcem a převedla významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi sekuritizace v souladu s oddílem 2, a instituce, která je sponzorem, nesmí poskytovat podporu sekuritizaci nad rámec svých smluvních závazků za účelem snížení potenciálních či skutečných ztrát pro investory.
2. Transakce nebude považována za podporu pro účely odstavce 1, pokud bude transakce řádně zohledněna při posuzování převodu významného rizika a obě strany provedly transakce jednajíce ve vlastním zájmu jako svobodné a nezávislé strany (za tržních podmínek). Pro tyto účely provede instituce kompletní úvěrové přezkoumání transakce, a to přinejmenším s ohledem na všechny následující položky:
- a) cenu zpětného odkupu;

- b) kapitál a likviditu instituce před zpětným odkupem a po něm;
 - c) výkonnost podkladových expozic;
 - d) výkonnost sekuritizovaných pozic;
 - e) dopad podpory na očekávané ztráty původce oproti investorovi.
3. Instituce, která je původcem nebo sponzorem, bude příslušnému orgánu hlásit jakékoli transakce realizované ve vztahu k sekuritizaci v souladu s odstavcem 2.
4. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny k tomu, co se pro účely tohoto článku rozumí tržními podmínkami a kdy transakce není strukturovaná s cílem poskytnout podporu.
5. Pokud instituce, která je původcem nebo sponzorem, nesplní požadavky odstavce 1, pokud jde o sekuritizaci, musí instituce zahrnout všechny podkladové expozice dané sekuritizace do výpočtu objemů rizikově vážených expozic, jako kdyby nebyly sekuritizovány, a musí sdělit:
- a) že poskytla podporu sekuritizaci v rozporu s odstavcem 1, a
 - b) dopad poskytnuté podpory, pokud jde o požadavky na vlastní kapitál.

Článek 251

Výpočet objemů rizikově vážených expozic instituce, která je původce, sekuritizovaných syntetickou sekuritizací

1. Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic u podkladových expozic použije instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, metody výpočtu stanovené v tomto oddíle, kde je možné je použít, místo těch, které jsou stanoveny v kapitole 2. V případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic, případně vyšší očekávaných ztrát, pro podkladové expozice podle kapitoly 3, se výše očekávané ztráty u takovýchto expozic rovná nule.
2. Požadavky stanovené v prvním odstavci se použijí na celé seskupení expozic kryjící danou sekuritizací. S výhradou článku 252 instituce, která je původcem, vypočítá objemy rizikově vážených expozic u všech tranší v sekuritizaci v souladu s ustanoveními tohoto oddílu, včetně pozic, u kterých instituce uznává snižování úvěrového rizika podle článku 249. Rizikovou váhu, která má být na danou pozici použita, je možné pozměnit v souladu s kapitolou 4.

Článek 252

Postup v případě nesouladu splatností u syntetické sekuritizace

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic v souladu s článkem 251 je nesoulad splatností mezi zajištěním úvěrového rizika, pomocí něhož dochází k převodu rizika, a podkladovými expozicemi počítán takto:

- a) za splatnost podkladových expozic se považuje splatnost té z daných expozic, jejíž splatnost je nejdelší, maximálně však pět let. Splatnost zajištění úvěrového rizika se stanoví v souladu s kapitolou 4;

- b) instituce, která je původcem, pomine nesoulad splatností při výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro sekuritizované pozice, kterým je podle tohoto oddílu přiřazena riziková váha 1 250 %. V případě všech ostatních pozic se použije zacházení pro případ nesouladu splatností uvedené v kapitole 4 v souladu s následujícím vzorcem:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*) / (T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t) / (T - t^*))))$$

kde:

RW^*	=	objemy rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a);
RW_{Ass}	=	objemy rizikově vážených expozic pro podkladové expozice, pokud by nebyly sekuritizovány, vypočítané proporcionálně;
RW_{SP}	=	objemy rizikově vážených expozic vypočítané podle článku 251, pokud by neexistoval nesoulad splatností;
T	=	splatnost podkladových expozic v letech;
t	=	splatnost zajištění úvěrového rizika v letech;
t^*	=	0,1[...] 25 .

Článek 253

Snížení objemů rizikově vážených expozic

1. V případech, kde je sekuritizované pozici dle tohoto oddílu přidělena riziková váha 1 250 %, mohou instituce v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) alternativně namísto zařazení této pozice do výpočtu objemů rizikově vážených expozic odečíst hodnotu expozice u této pozice z kmenového kapitálu tier 1. Pro tyto účely může výpočet hodnoty expozice zohledňovat způsobilé majetkové zajištění v souladu s článkem 249.
2. Pokud instituce využije alternativu stanovenou v odstavci 1, může částku odečtenou dle čl. 36 odst. 1 písm. k) odečíst z hodnoty stanovené v článku 268 coby maximálního kapitálového požadavku, který by byl vypočítán s ohledem na podkladové expozice, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

PODODDÍL 2
POŘADÍ METOD A SPOLEČNÉ PARAMETRY

Článek 254
Pořadí metod

1. [...]
2. **Instituce musí pro výpočet objemu rizikově vážených expozic použít jednu z metod stanovených v pododdíle 3** [...] podle tohoto pořadí:
 - a) instituce použije přístup k sekuritizaci na základě interního ratingu (SEC-IRBA), budou-li splněny podmínky podle článku 258;
 - b) nelze-li použít přístup SEC-IRBA, pro pozice s ratingem nebo pro pozice, pro které je dle článku 261 a 262 možné použít odvozený rating, použijí instituce přístup k sekuritizaci na základě externího ratingu (SEC-ERBA) **nebo při splnění podmínek uvedených v člancích 265 a 266 metody interního hodnocení**;
 - c) není-li možné použít přístup SEC-ERBA, použijí instituce v souladu s články 263 a 264 standardizovaný přístup k sekuritizaci (SEC-SA).
3. Odchylně od odst. 2 písm. b) mohou instituce použít přístup SEC-SA místo přístupu SEC-ERBA ve vztahu ke všem pozicím, které drží v **JTS** sekuritizaci, pouze pokud objemy rizikově vážených expozic vyplývající z použití přístupu SEC-ERBA nejsou úměrné úvěrovému riziku spojenému s podkladovými expozicemi sekuritizace. Pro účely tohoto odstavce se slovy „nejsou úměrné“ rozumí situace, kdy uplatnění přístupu SEC-ERBA vede k překročení objemů rizikově vážených expozic, jež by vyplynuly z použití přístupu SEC-SA, o více než [...] 25 [...] %.

V případech, kdy se instituce rozhodla použít přístup SEC-SA v souladu s tímto odstavcem, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného prodlení příslušnému orgánu. **Aniž je dotčena hlava VII kapitola 2 oddíl IV směrnice 2013/36/EU** [...], může příslušný orgán po obdržení tohoto oznámení vyžadovat, aby instituce použila přístup SEC-ERBA; v takovém případě své rozhodnutí oznámí dané instituci do 3 měsíců od obdržení jejího oznámení.

[...] Instituce pravidelně přezkoumává, zda je podmínka stanovená v tomto odstavci nadále splněna, a své hodnocení oznamuje svému příslušnému orgánu. Příslušný orgán může po obdržení tohoto oznámení své rozhodnutí přezkoumat.

4. Aniž by byl dotčen odstavec 2, může instituce použít metodu interního hodnocení (IAA) k výpočtu objemů rizikově vážených expozic ve vztahu k pozici bez ratingu v programu ABCP v souladu s článkem 266, za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 265. Pokud instituce obdržela svolení v souladu s čl. 265 odst. 2 a určitá pozice v programu ABCP spadá do oblasti působnosti, na niž se toto svolení vztahuje, použije instituce k výpočtu objemu rizikově vážených expozic u této pozice metodu IAA.
5. V případě pozice v resekuritizaci použijí instituce přístup SEC-SA v souladu s článkem 263, s úpravami uvedenými v článku 269.
6. Ve všech ostatních případech bude sekuritizovaným pozicím přiřazena riziková váha 1 250 %.

7. Příslušné orgány informují EBA o přijatých oznámeních a rozhodnutích učiněných v souladu s odstavcem 3. EBA sleduje celou škálu postupů ve spojitosti s odstavcem 3, o svých zjištěních podává každoročně zprávu Komisi a vydává pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.
8. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci za účelem přezkumu procentního podílu překročení při použití přístupu SEC-ERBA oproti přístupu SEC-SA z hlediska objemů rizikově vážených expozic, jak je stanoveno v odstavci 3, a to nejméně ve dvouletých intervalech po vstupu tohoto nařízení v platnost. Akty v přenesené pravomoci přijímané podle tohoto odstavce přihlížejí ke zprávám uvedeným v odstavci 7. Revidovaný procentní podíl překročení zavedený na základě aktu v přenesené pravomoci podle tohoto odstavce nesmí být vyšší než [...] 35 [...] % a nižší než [...] 15 [...] %.

Článek 255

Určení K_{IRB} a K_{SA}

1. Kde instituce podle pododdílu 3 používá metodu SEC-IRBA, vypočítá instituce K_{IRB} v souladu s odstavci 2 až 5.
2. Instituce určí parametr K_{IRB} tak, že objemy rizikově vážených expozic, které by se vypočítaly podle kapitoly 3 ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány, vynásobí 8% rizikovou vahou a vydělí hodnotou expozice podkladových expozic. Parametr K_{IRB} bude vyjádřen ve formě desetinného čísla od nuly do jedničky.

3. Pro účely výpočtu K_{IRB} budou objemy rizikově vážených expozic, které by se počítaly podle kapitoly 3 ve vztahu k podkladovým expozicím, zahrnovat:
- a) hodnotu očekávaných ztrát spojených se všemi podkladovými expozicemi sekuritizace, včetně podkladových expozic v selhání, které stále tvoří součást seskupení v souladu s kapitolou 3, a
 - b) výši nečekaných ztrát spojenou se všemi podkladovými expozicemi, včetně podkladových expozic v selhání v seskupení v souladu s kapitolou 3.
4. Instituce mohou vypočítat K_{IRB} ve vztahu k podkladovým expozicím sekuritizace v souladu s ustanoveními v kapitole 3 pro výpočet kapitálových požadavků pro zakoupené pohledávky. Pro tyto účely se bude s retailovými expozicemi zacházet jako se zakoupenými retailovými pohledávkami, s jinými než retailovými expozicemi pak jako se zakoupenými pohledávkami vůči podnikům.
5. Instituce vypočítají parametr K_{IRB} odděleně pro riziko rozmělnění, pokud jde o podkladové expozice sekuritizace, je-li riziko rozmělnění ve vztahu k takovým expozicím podstatné.

V případech, kdy se s rizikem rozmělnění a úvěrovým rizikem nakládá při sekuritizaci v agregaci, zkombinují instituce pro účely pododdílu 3 příslušný parametr K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko do jediného parametru K_{IRB} . Přítomnost jednotného rezervního fondu nebo nadměrné kolateralizace dostupné pro krytí ztrát způsobených úvěrovým rizikem či rizikem rozmělnění je možné považovat za indikaci, že je s těmito riziky nakládáno v agregaci.

Pokud se s rizikem rozmělnění a úvěrovým rizikem nenakládá v rámci sekuritizace v agregaci, upraví instituce zacházení stanovené v předchozím odstavci tak, aby kombinovalo příslušné parametry K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko obezřetným způsobem.

6. Pokud instituce podle pododdílu 3 používá metodu SEC-SA, vypočítá parametr K_{SA} tak, že objemy rizikově vážených expozic, které by se vypočítaly dle kapitoly 2 ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány, vynásobí 8% rizikovou vahou a vydělí hodnotou podkladových expozic. Parametr K_{SA} bude vyjádřen ve formě desetinného čísla od nuly do jedničky.

Pro účely tohoto odstavce vypočítají instituce hodnotu expozice podkladových expozic bez zápočtů specifických úprav úvěru a dodatečných úprav ocenění v souladu s články 34 a 110 a bez dalšího snižování vlastního kapitálu.

7. Pro účely odstavců 1 až 6, využívá-li struktura sekuritizace sekuritizační jednotku pro speciální účel, je třeba se všemi expozicemi sekuritizační jednotky pro speciální účel souvisejícími se sekuritizací zacházet jako s podkladovými expozicemi. Aniž je dotčeno výše uvedené, může instituce vyloučit expozice SSPE ze seskupení podkladových expozic pro výpočet K_{IRB} nebo K_{SA} , pokud je riziko z expozic SSPE nepodstatné nebo pokud nemá dopad na sekuritizovanou pozici instituce.

V případě syntetických sekuritizací s majetkovým zajištěním se jakékoli materiální výnosy z emise úvěrových dluhových cenných papírů nebo jiných majetkových závazků SSPE, které slouží jako kolaterál pro splacení sekuritizovaných pozic, zahrnou do výpočtu parametrů K_{IRB} nebo K_{SA} , pokud úvěrové riziko kolaterálu podléhá přiřazení tranšové ztráty.

8. Pro účely odst. 5 třetího pododstavce vydá EBA pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 ohledně vhodných postupů kombinace parametru K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko, není-li s těmito riziky v sekuritizaci nakládáno v agregaci.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních norem, v nichž podrobněji upřesní podmínky, za nichž mohou instituce vypočítat K_{IRB} pro podkladová seskupení sekuritizací v souladu s odstavcem 4, zejména pokud jde o:

- a) interní úvěrové strategie a modely pro výpočet K_{IRB} u sekuritizací;
- b) používání různých rizikových faktorů u podkladového seskupení k odhadu hodnot PD a LGD a
- c) požadavky týkající se náležité péče za účelem sledování kroků a strategií prodejců pohledávek.

EBA předloží tyto návrhy regulačních norem Komisi do [...] jednoho roku [...] od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 256

Určení dolní (A) a horní (D) hranice

1. Pro účely pododdílu 3 určí instituce dolní hranici (A) na úrovni, na níž by ztráty v rámci seskupení podkladových expozic začaly být přiřazovány k příslušné sekuritizované pozici.

Dolní hranice (A) se vyjádří jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou a rovná se poměru:

- a) nesplaceného zůstatku seskupení podkladových expozic v sekuritizaci minus nesplacený zůstatek všech tranší, které mají vyšší nebo stejnou přednost jako tranše obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici, a
- b) nesplaceného zůstatku všech podkladových expozic v sekuritizaci.

2. Pro účely pododdílu 3 určí instituce horní hranici (D) na úrovni, na níž by ztráty v rámci seskupení podkladových expozic vedly v úplnou ztrátu jistiny pro tranše obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici.

Horní hranice (D) se vyjádří jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou a rovná se poměru:

- a) nesplaceného zůstatku seskupení podkladových expozic v sekuritizaci minus nesplacený zůstatek všech tranší, které mají vyšší přednost než tranše obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici, a
- b) nesplaceného zůstatku všech podkladových expozic v sekuritizaci.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 instituce zachází s nadměrnou kolateralizací a majetkově zajištěnými rezervními účty jako s tranšemi a s aktivy sestávajícími z takových rezervních účtů jako s podkladovými expozicemi.

4. Pro účely odstavců 1 a 2 neberou instituce v úvahu osobně zajištěné rezervní účty a aktiva, které nepřinášejí úvěrové posílení, například z důvodu, že poskytují pouze podporu likvidity, ani swapy měn nebo úrokových sazeb ani hotovostní kolaterální účty týkající se daných pozic v sekuritizaci. Pro účely majetkově zajištěných rezervních účtů a aktiv zajišťujících úvěrové posílení nakládá instituce jako se sekuritizovanými pozicemi pouze s těmi částmi účtů či aktiv, které absorbují ztrátu.
5. Mají-li dvě nebo více pozic v rámci téže transakce různou splatnost, ale společnou poměrnou alokaci ztrát, měl by být výpočet **dolních hranic (A)** a **horních hranic (D)** založen na souhrnném nesplaceném zůstatku těchto pozic a výsledné **dolní hranice (A)** a **horní hranice (D)** [...] jsou shodné.

Článek 257

Určení splatnosti tranše (M_T)

- 1) Pro účely pododdílu 3 a s výhradou odstavce 3 mohou instituce měřit splatnost tranše (M_T) následujícími metodami:
- a) expozicí vážený průměr splatností smluvních plateb splatných v rámci tranše v souladu s následujícím vzorcem:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

kde CF_t označuje všechny smluvní platby (jistina, úroky a poplatky) splatné dlužníkem během období t , nebo

- b) konečná zákonná splatnost tranše v souladu s následujícím vzorcem:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot [\dots] 80\%,$$

kde M_L je konečná zákonná splatnost tranše.

2. [...]
3. Pro účely odstavců 1 a 2 platí pro určení splatnosti tranše (M_T) ve všech případech minimální úroveň jednoho roku a maximální úroveň pěti let.
4. Pokud může být instituce vystavena potenciálním ztrátám z podkladových expozic na základě smlouvy, určí instituce splatnost sekuritizované pozice s ohledem na nejdelší splatnost takových podkladových expozic. V případě revolvingových expozic platí nejdelší smluvně možná zbývající platnost expozice, kterou je možné během revolvingového období přidat.

PODODDÍL 3
ZPŮSOBY VÝPOČTU OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC

Článek 258

Podmínky použití přístupu založeného na interním ratingu (SEC-IRBA)

1. Instituce použijí k výpočtu objemů rizikově vážených expozic ve vztahu k sekuritizované pozici přístup SEC-IRBA, jsou-li splněny následující podmínky:
 - a) pozice je kryta seskupením IRB nebo smíšeným seskupením za podmínky, že v druhém z uvedených případů je instituce schopna vypočítat K_{IRB} v souladu s oddílem 3 u minimálně 95 % objemu rizikově vážených podkladových expozic;
 - b) je k dispozici dostatek informací týkajících se podkladových expozic sekuritizace, aby mohla instituce vypočítat K_{IRB} , a
 - c) instituci není v souladu s odstavcem 2 bráněno používat ve vztahu ke konkrétní sekuritizované pozici metodu SEC-IRBA.

2. Příslušné orgány mohou v jednotlivých případech vyloučit použití přístupu SEC-IRBA, pokud mají sekuritizace velmi složité nebo vysoce rizikové charakteristiky. Pro tyto účely je možné za velmi složité nebo vysoce rizikové považovat následující charakteristiky:
 - a) úvěrové posílení, které může erodovat z důvodů jiných než portfoliových ztrát;
 - b) seskupení podkladových expozic s vysokou mírou interní korelace v důsledku koncentrovaných expozic vůči jedinému sektoru nebo zeměpisné oblasti;
 - c) transakce, kde splácení sekuritizovaných pozic do vysoké míry závisí na rizikových faktorech, které K_{IRB} neodráží, nebo
 - d) vysoce složitá alokace ztrát mezi tranše.

Článek 259

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle metody SEC-IRBA

1. Podle přístupu SEC-IRBA se objem rizikově vážených expozic sekuritizované pozice vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice, jež se počítá dle článku 248, příslušnou rizikovou váhou určenou způsobem uvedeným níže, ve všech případech pak platí, že minimální úroveň činí 15 %:

$$RW = 1250\% \quad \text{když } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \quad \text{když } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{když } A < K_{IRB} < D$$

kde:

K_{IRB} je kapitálový požadavek seskupení podkladových expozic, jak se definuje v článku 255

D je horní hranice určená v souladu s článkem 256

A je dolní hranice určená v souladu s článkem 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

kde:

$$a = -(1 / (p [\dots] K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

[...]

kde:

$$p = \max [0,3; (A + B_{\dots} (1/N) + C_{\dots} K_{IRB} + D_{\dots} LGD + E_{\dots} M_T)]$$

kde:

N je účinný počet expozic v seskupení podkladových expozic vypočítaný v souladu s odstavcem 4

LGD je expozičně vážená průměrná hodnota ztrátovosti ze selhání seskupení podkladových expozic vypočítaná v souladu s odstavcem 5

M_T je splatnost tranše určená v souladu s článkem 257

Parametry A, B, C, D a E se určují v souladu s následující tabulkou:

		A	B	C	D	E
Neretailové	Vyšší přednost, vyšší členění ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Vyšší přednost, nižší členění ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nižší přednost, vyšší členění ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nižší přednost, nižší členění ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Retailové	Vyšší přednost	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nižší přednost	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Pokud podkladové seskupení IRB sestává jak z retailových, tak z neretailových expozic, rozdělí se seskupení na retailové a neretailové podseskupení a pro každé podseskupení bude odhadem určen samostatný parametr p (a odpovídající vstupní parametry N , K_{IRB} a LGD). Následně bude vypočítán vážený průměr parametru p pro transakci, a to na základě parametrů p každého podseskupení a jmenovitého rozsahu expozic v každém podseskupení.

3. Pokud instituce využívá přístup SEC-IRBA ve vztahu ke smíšenému seskupení, bude výpočet parametru p vycházet z podkladových expozic podléhajících pouze přístupu IRB. Podkladové expozice podléhající standardizovanému přístupu budou pro tyto účely ignorovány.
4. Účinný počet expozic (N) se vypočítá takto:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i představuje expozici v selhání přiřazenou nástroji, který má v seskupení pořadí i .

Více expozic vůči stejnému dlužníkovi se konsoliduje a zachází se s nimi jako s jednou expozicí.

5. Průměrná vážená hodnota LGD, kde vahou jsou expozice, se počítá takto:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kde LGD_i představuje průměrnou hodnotu LGD přiřazenou všem expozicím dlužníka s pořadovým číslem i .

V případech, kdy je úvěrové riziko a riziko rozmělnění pro pohledávky nabyté za úplatu v rámci sekuritizace agregováno, je hodnota LGD stanovena jako vážený průměr LGD pro úvěrové riziko a 100 % LGD pro riziko rozmělnění. Dané váhy jsou samostatné kapitálové požadavky **v rámci přístupu** IRB pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění. Pro tyto účely je možné přítomnost jednotného rezervního fondu nebo nadměrné kolateralizace dostupné pro krytí ztrát způsobených úvěrovým rizikem či rizikem selhání považovat za indikaci, že je s těmito riziky nakládáno v agregaci.

6. Pokud expozicí vážený podíl největší podkladové expozice v seskupení (C_1) nečiní více než 3 %, mohou instituce pro výpočet hodnoty N a průměrných vážených hodnot LGD, kde vahou jsou expozice, použít následující zjednodušenou metodu, která se vyjádří jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$\text{LGD} = 0,50$$

kde

C_m označuje expozicí vážený podíl součtu m největších expozic. Vyjádří se jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou, a

m určí instituce.

Je-li k dispozici pouze C_1 a tato částka nemá hodnotu větší než 0,03, může instituce určit hodnotu LGD ve výši 0,50 a N jako $1/C_1$.

7. Je-li pozice kryta smíšeným seskupením, které splňuje podmínky uvedené v čl. 258 odst. 1 písm. a), vypočítá instituce kapitálové požadavky pro podkladové seskupení expozic takto:

$$d \cdot K_{\text{IRB}} + (1-d) \cdot K_{\text{SA}},$$

kde

d je podíl objemu expozic podkladových expozic, pro které dokáže banka spočítat K_{IRB} , v poměru k objemu expozic všech podkladových expozic. d se vyjádří jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou, a

K_{IRB} a K_{SA} odpovídají definici v článku 255.

8. Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě zajištění tržního rizika, jako například transakci týkající se úrokového nebo měnového derivátu, může instituce této derivátové transakci přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely prvního pododstavce bude referenční pozicí pozice, která je ve všech ohledech rovnocenná derivátu, případně pokud taková rovnocenná pozice neexistuje, pozice, která je derivátu bezprostředně podřízená.

Článek 260

Zacházení s JTS sekuritizacemi podle metody SEC-IRBA

Podle metody SEC-IRBA se riziková váha pro pozici v JTS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 259, s výhradou následujících úprav:

minimální úroveň rizikové váhy pro sekuritizované pozice s vyšší předností = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot [\dots] LGD + E \cdot M_T)]$$

Článek 261

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle přístupu založeného na externím ratingu (SEC-ERBA)

1. Podle metody SEC-ERBA se objem rizikově vážených expozic pro sekuritizovanou pozici vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice vypočítané v souladu s článkem 248 příslušnou rizikovou váhou v souladu s tímto článkem.
2. Pro expozice s krátkodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z krátkodobého úvěrového hodnocení v souladu s odstavcem 7, se použijí následující rizikové váhy:

Tabulka č. 1:

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	Všechny ostatní ratingy
Riziková váha	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Pro expozice s dlouhodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z dlouhodobého úvěrového hodnocení v souladu s odstavcem 7, platí rizikové váhy uvedené v tabulce č. 2, upravené podle příslušné splatnosti tranše (M_T) v souladu s článkem 257 a odstavcem 4 a podle poměrné velikosti (thickness) tranše u tranší, jež nemají vyšší přednost, v souladu s odstavcem 5:

Tabulka č. 2:

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost (thin)	
	<i>Splatnost tranše (M_T)</i>		<i>Splatnost tranše (M_T)</i>	
	<i>1 rok</i>	<i>5 let</i>	<i>1 rok</i>	<i>5 let</i>
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Všechny ostatní	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. V zájmu určení rizikové váhy pro tranše se splatností mezi 1 rokem a 5 lety, využijí instituce lineární interpolaci mezi rizikovými váhami platnými pro jednoletou a pětiletou splatnost v souladu s tabulkou č. 2.

5. V zájmu zohlednění poměrné velikosti tranše vypočítají instituce rizikovou váhu tranší, jež nemají vyšší přednost, takto:

$$RW = [RW \text{ po úpravě podle splatnosti podle odstavce 4}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

kde

T = poměrná velikost tranše měřená jako D – A

kde

D je horní hranice určená v souladu s článkem 256

A je dolní hranice určená v souladu s článkem 256

6. Rizikové váhy pro tranše, jež nemají vyšší přednost, plynoucí z odstavců 3 až 5 mají stanovenou minimální hodnotu 15 %. Kromě toho výsledné rizikové váhy nesmí být nižší než riziková váha odpovídající hypotetické tranši s vyšší předností ze stejné sekuritizace se stejným úvěrovým hodnocením a stejnou splatností.
7. Pro účely použití odvozených ratingů přiřadí instituce pozici bez ratingu odvozený rating rovnocenný úvěrovému hodnocení referenční pozice s ratingem splňující všechny následující podmínky:
- referenční pozice má stejnou úroveň ve všech ohledech jako sekuritizovaná pozice bez ratingu nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, je referenční pozice bezprostředně podřazena pozici bez ratingu;
 - referenční pozice není zajištěna zárukami třetí strany ani jiným úvěrovým posílením, které není k dispozici u pozice bez ratingu;
 - splatnost referenční pozice je stejná nebo delší než splatnost dané pozice bez ratingu;
 - odvozený rating je průběžně aktualizován, aby odrazil veškeré změny v úvěrovém hodnocení referenční pozice.

8. Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě zajištění tržního rizika, jako například transakci týkající se úrokového nebo měnového derivátu, může instituce této derivátové transakci přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely prvního pododstavce bude referenční pozicí pozice, která je ve všech ohledech rovnocenná derivátu, případně pokud taková rovnocenná pozice neexistuje, pozice, která je derivátové transakci bezprostředně podřízená.

Článek 262

Zacházení s JTS sekuritizacemi podle metody SEC-ERBA

1. Podle metody SEC-ERBA se riziková váha pro pozici v JTS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 261, s výhradou úprav stanovených v tomto článku.
2. Pro expozice s krátkodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z krátkodobého úvěrového hodnocení v souladu s čl. 261 odst. 7, se použijí následující rizikové váhy:

Tabulka č. 3:

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	Všechny ostatní ratingy
Riziková váha	10 %	35 %	70 %	1 250 %

3. Pro expozice s dlouhodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z dlouhodobého úvěrového hodnocení v souladu s čl. 261 odst. 7, se rizikové váhy určí podle tabulky č. 4, upravené podle příslušné splatnosti tranše (M_T) v souladu s článkem 257 a čl. 261 odst. 4 a podle poměrné velikosti (thickness) tranše u tranší, jež nemají vyšší přednost, v souladu s čl. 261 odst. 5:

Tabulka č. 4:

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost (thin)	
	<i>Splatnost tranše (M_T)</i>		<i>Splatnost tranše (M_T)</i>	
	<i>1 rok</i>	<i>5 let</i>	<i>1 rok</i>	<i>5 let</i>
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Všechny ostatní	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Článek 263

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu [...] (SEC-SA)

1. Podle přístupu SEC-SA se objem rizikově vážené expozice sekuritizované pozice vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice, jež se počítá dle článku 248, příslušnou rizikovou váhou určenou způsobem uvedeným níže, ve všech případech pak platí, že minimální úroveň činí 15 %:

$$RW = 1250\% \quad \text{když } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{když } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{když } A < K_A < D$$

kde:

D je horní hranice určená v souladu s článkem 256

A je dolní hranice určená v souladu s článkem 256

K_A je parametr vypočítaný v souladu s odstavcem 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

kde:

[...]

$$a = -(1 / (p \cdot [\dots] K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max(A - K_A; 0)$$

$p = 1$ pro sekuritizovanou expozici, která není resekuritizovanou expozicí

2. Pro účely odstavce 1 se K_A vypočítá takto:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

kde:

K_{SA} je kapitálový požadavek podkladového seskupení, jak se definuje v článku 255

W je poměr součtu:

- a) nominálního objemu podkladových expozic v selhání vůči
- b) nominálnímu objemu všech podkladových expozic. Pro tyto účely znamená expozice v selhání podkladovou expozici, pro niž platí některá z následujících možností: i) je 90 či více dnů po splatnosti; ii) podléhá konkurznímu nebo insolvenčnímu řízení; iii) podléhá řízení při vymáhání zajištění nebo podobnému, nebo iv) je v selhání v souladu s dokumentací sekuritizace.

Když instituce nezná stav nesplácení u nejvýše 5 % podkladových expozic v seskupení, může instituce využít metodu SEC-SA, s výhradou následující úpravy při výpočtu parametru K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Pokud instituce nezná stav nesplácení u více než 5 % podkladových expozic v seskupení, musí být dané pozici v sekuritizaci přiřazena riziková váha 1 250 %.

3. Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě zajištění tržního rizika, jako například transakci týkající se úrokového nebo měnového derivátu, může instituce této derivátové transakci přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely tohoto odstavce bude referenční pozicí pozice, která je ve všech ohledech rovnocenná derivátu, případně pokud taková rovnocenná pozice neexistuje, pozice, která je derivátové transakci bezprostředně podřízená.

Článek 264

Zacházení s JTS sekuritizacemi podle metody SEC-SA

Podle metody SEC-SA se riziková váha pro pozici v JTS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 263, s výhradou následujících úprav:

minimální úroveň rizikové váhy pro sekuritizované pozice s vyšší předností = 10 %

$p = 0,5$

Článek 265

Působnost a provozní požadavky pro metodu interního hodnocení (IAA)

1. Instituce mohou počítat objemy rizikově vážených expozic pro pozice bez ratingu v programech ABCP podle IAA v souladu s článkem 266, pokud k tomu získají souhlas příslušných orgánů v souladu s odstavcem 2. Pokud instituce obdržela svolení v souladu s čl. 265 odst. 2 a určitá pozice v programu ABCP spadá do oblasti, na niž se toto svolení vztahuje, použije instituce k výpočtu objemu rizikově vážených expozic u této pozice metodu IAA.
2. Příslušné orgány poskytnou institucím souhlas s použitím IAA v rámci jasně definovaného rozsahu použití, jsou-li splněny všechny následující podmínky:
 - a) všechny pozice v obchodním cenném papíru vydaném v rámci programu ABCP jsou pozice s ratingem;
 - b) interní hodnocení úvěrové kvality pozice zohledňuje veřejně dostupnou metodiku hodnocení jedné nebo více externích ratingových agentur pro rating sekuritizovaných pozic či podkladových expozic stejného druhu;

- ba) obchodní cenný papír emitovaný v rámci programu ABCP je vydáván převážně pro nezávislé investory;
- c) proces interního hodnocení v instituci je přinejmenším tak konzervativní jako veřejně dostupná hodnocení těch externích ratingových agentur, které poskytly externí rating pro obchodní cenný papír vydaný v programu ABCP, zejména pak s ohledem na zátěžové faktory a další relevantní kvantitativní prvky;
- d) metodika interního hodnocení instituce bere v úvahu všechny relevantní veřejně dostupné metodiky ratingu externích ratingových agentur, které poskytují rating pro obchodní cenný papír programu ABCP, a zahrnuje stupně ratingu odpovídající úvěrovému hodnocení externích ratingových agentur. Instituce ve svých interních záznamech zdokumentuje a popíše, jak jsou požadavky stanovené v tomto bodu splněny, a toto prohlášení bude pravidelně aktualizovat;
- e) instituce využívá metodiku interního hodnocení pro účely interního řízení rizik, včetně procesů rozhodování, řízení informací a interní alokace kapitálu;
- f) interní nebo externí auditoři, externí ratingová agentura nebo interní útvar instituce pro přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizika pravidelně přezkoumávají proces interního hodnocení a kvalitu interních hodnocení úvěrové kvality expozic instituce v programu ABCP;
- g) instituce průběžně sleduje výsledky svých interních ratingů, aby mohla ohodnotit svou metodiku interního hodnocení, a v případě potřeby musí provést změny této metodiky, pokud se vývoj expozic pravidelně odchyluje od vývoje očekávaného na základě interních ratingů;

- h) program ABCP zahrnuje normy řízení upisování a odpovědnosti ve formě pokynů pro správce programu zabývající se přinejmenším:
- i) kritérii způsobilosti aktiva, s výhradou bodu i);
 - ii) druhy a peněžní hodnotou expozic vyplývajících z poskytování likviditních příslibů a úvěrových posílení;
 - iii) rozdělením ztráty mezi sekuritizované pozice v programu ABCP;
 - iv) právním a ekonomickým oddělením převáděných aktiv od subjektu prodávajícího aktiva;
- i) kritéria způsobilosti aktiv v programu ABCP musí přinejmenším určovat:
- i) vyloučení nákupu aktiv, která jsou výrazně po splatnosti nebo v selhání;
 - ii) omezení nadměrné koncentrace vůči individuálnímu dlužníkovi nebo zeměpisné oblasti;
 - iii) omezení doby splatnosti nakupovaných aktiv;
- j) provádí se analýza úvěrového rizika a obchodního profilu prodejce aktiv, která u prodávajícího zahrnuje přinejmenším posouzení:
- i) minulých a očekávaných budoucích finančních výkonů;
 - ii) aktuální pozice na trhu a očekávané budoucí konkurenceschopnosti;
 - iii) páky, peněžního toku, ukazatele úrokového krytí a dluhového ratingu;
 - iv) norem upisování, kapacity pro provádění činnosti obsluhovatele a procesů vymáhání;

- k) v programu ABCP existují zásady a procesy vymáhání, které berou v úvahu provozní schopnosti a úvěrové kvality obsluhovatele a zahrnují charakteristiky, které zmírňují rizika související výkonností na straně prodávajícího a obsluhovatele. Pro účely tohoto bodu mohou být rizika související s výkonností zmírňována prostřednictvím spouštěcích mechanismů založených na aktuální úvěrové kvalitě prodávajícího či obsluhovatele, které by předcházely směšování prostředků v případě selhání prodávajícího či obsluhovatele;
 - l) agregovaný odhad ztráty ze seskupení aktiv, jehož koupě je v rámci programu ABCP možná, musí zohledňovat veškeré zdroje potenciálního rizika, jako např. úvěrové riziko a riziko rozmělnění;
 - m) v případech, kdy je úvěrové posílení poskytnuté prodávajícím dimenzováno výhradně na základě ztrát souvisejících s úvěrem a riziko rozmělnění je pro konkrétní seskupení aktiv podstatné, program ABCP zahrnuje samostatnou rezervu na riziko rozmělnění;
 - n) velikost požadované úrovně posílení v programu ABCP se vypočítává s ohledem na historické informace pokrývající několikaleté období, včetně ztrát, selhání, rozmělnění a míry obratu pohledávek;
 - o) program ABCP obsahuje strukturální prvky při nákupu expozic v zájmu zmírnění potenciálního úvěrového zhoršení podkladového portfolia. Takové prvky mohou zahrnovat tzv. wind-down triggers specifické pro seskupení expozic;
 - p) instituce vyhodnotí charakteristiky seskupení podkladových aktiv, například vážený průměr úvěrového skóre, a určí koncentrace vůči individuálním dlužníkům či zeměpisným regionům a členění seskupení aktiv.
3. Pokud funkce interního auditu instituce, přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizik provádějí přezkoumání předepsané v odst. 2 písm. f), musí být tyto funkce nezávislé na interních funkcích instituce zabývajících se obchodními aspekty programu ABCP a vztahy se zákazníky.

4. Instituce, které získaly povolení používat IAA, se nesmí vrátit k použití jiných metod pro pozice, které spadají do rozsahu žádosti o IAA, pokud nejsou splněny následující podmínky:
- a) instituce prokázala ke spokojenosti příslušného orgánu, že má vážné důvody, aby tak učinila;
 - b) instituce již obdržela povolení příslušného orgánu.

Článek 266

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle metody IAA

1. V rámci metody IAA instituce přiřadí na základě interního vyhodnocení pozici bez ratingu v programu ABCP některý ze stupňů ratingu stanovený v čl. 265 odst. 2 písm. d). Pozici se přiřadí odvozený rating, který je stejný jako úvěrové hodnocení odpovídající danému ratingovému stupni, jak je stanoveno v čl. 265 odst. 2 písm. d).
2. Rating odvozený v souladu s odstavcem 1 musí být v době, kdy je poprvé přiřazen, přinejmenším na úrovni investičního stupně nebo lepší a musí být považován za způsobilé úvěrové hodnocení externí ratingovou agenturou pro účely výpočtu objemu rizikově vážených expozic v souladu s příslušným článkem 261 nebo 262.

Článek 267

Maximální riziková váha pro sekuritizované pozice s vyšší předností: přístup se zohledněním

1. Instituce, která vždy zná složení podkladových expozic, může sekuritizované pozici s vyšší předností přiřadit maximální rizikovou váhu rovnou expozicím váženému průměru rizikové váhy, která by byla použitelná pro podkladové expozice, pokud by podkladové expozice nebyly sekuritizovány.
2. V případě seskupení podkladových expozic, kde instituce využívá výhradně standardizovaný přístup nebo přístup IRB, se maximální riziková váha sekuritizované pozice s vyšší předností rovná expozicím vážené průměrné rizikové váze, která by byla použitelná na podkladové expozice dle kapitoly 2 nebo 3, jako kdyby tyto podkladové expozice nebyly sekuritizovány.

V případě smíšených seskupení se maximální riziková váha vypočítá takto:

- a) pokud instituce využívá přístup SEC-IRBA, části podkladového seskupení, pro niž platí standardizovaný přístup, se přiřadí odpovídající riziková váha dle standardizovaného přístupu a části, pro niž platí přístup IRB, se přiřadí riziková váha dle přístupu IRB;
 - b) pokud instituce využívá přístup SEC-SA nebo SEC-ERBA, maximální riziková váha pro sekuritizované pozice s vyšší předností se rovná váženému průměru rizikové váhy podkladových expozic dle standardizovaného přístupu.
3. Pro účely tohoto článku zahrnuje riziková váha, která by byla použitelná u přístupu IRB v souladu s kapitolou 3, poměr:
 - a) očekávaných ztrát **vynásobených hodnotou 12,5** vůči
 - b) hodnotě expozice podkladových expozic [...].

4. Pokud je maximální riziková váha vypočítaná v souladu s odstavcem 1 nižší než minimální hodnoty rizikové váhy stanovené v člancích 259 až 264, jak je lze použít, bude místo nich použita vypočítaná maximální riziková váha.

Článek 268

Maximální kapitálové požadavky

1. Instituce, která je původcem, sponzorem, či jiná instituce využívající přístup SEC-IRBA nebo instituce, která je původcem nebo sponzorem využívající přístup SEC-ERBA nebo SEC-SA, může použít maximální kapitálový požadavek pro sekuritizovanou pozici, kterou má v držení, rovnající se kapitálovým požadavkům, které by se počítaly podle kapitoly 2 nebo 3 ve vztahu k daným podkladovým expozicím, kdyby nebyly sekuritizovány. Pro účely tohoto článku zahrnuje kapitálový požadavek **přístupu** IRB částku očekávaných ztrát spojenou s danými expozicemi vypočítanou podle kapitoly 3 a částku neočekávaných ztrát vynásobenou faktorem 1,06.
2. V případě smíšených seskupení se maximální kapitálový požadavek určí výpočtem expozicí váženého průměru kapitálových požadavků k části podkladových expozic spadající pod **přístup** IRB a části spadající pod standardizovaný přístup, v souladu s odstavcem 1.

3. Maximální kapitálový požadavek je výsledkem vynásobení částky vypočítané v souladu s odstavci 1 nebo 2 nejvyšším podílem úroků, který má daná instituce v příslušné tranši v držení (V) a který se vyjádří jako procentní podíl a vypočítá se takto:
- a) v případě instituce, která má jednu či více sekuritizovaných pozic v jediné tranši, se V rovná poměru jmenovité hodnoty sekuritizovaných pozic, které má daná instituce v držení v dané tranši, a jmenovité hodnoty dané tranše;
 - b) v případě instituce, která má sekuritizované pozice v různých tranších, se V rovná maximálnímu podílu úroků v rámci všech tranší. Pro tyto účely se podíl úroků pro každou jednotlivou tranši vypočítává způsobem stanoveným v písmeni a).
4. Při výpočtu maximálního kapitálového požadavku na sekuritizovanou pozici v souladu s tímto článkem se od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) odečtou jakékoli zisky z prodeje a úrokové stripy posilující úvěr vyplývající ze sekuritizované transakce.

PODODDÍL 5
RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 269
Resekuritizace

1. V případě pozice v resekuritizaci použijí instituce přístup SEC-SA v souladu s článkem 263, s následujícími úpravami:
 - a) $W = 0$ pro jakékoli expozice vůči sekuritizované tranši v rámci podkladového seskupení expozic;
 - b) $p = 1,5$;
 - c) výsledná riziková váha nesmí být nižší než minimální úroveň činící 100 %.
2. Parametr K_{SA} pro podkladové sekuritizované expozice se vypočítá v souladu s pododdílem 2.
3. Maximální kapitálové požadavky stanovené v pododdílu 4 se na resekuritizované pozice nepoužijí.
4. Pokud seskupení podkladových expozic sestává ze směsi sekuritizovaných tranší a dalších druhů aktiv, parametr K_A se určí jako jmenovitý expozicí vážený průměr parametrů K_A vypočítaných jednotlivě pro každou podmnožinu expozic.

Článek 270

Pozice s vyšší předností při sekuritizacích MSP

Instituce, která je původcem, může vypočítat objem rizikově vážených expozic ve vztahu k sekuritizované pozici v souladu s příslušnými články 260, 262 nebo 264, jsou-li splněny následující podmínky:

- a) sekuritizace splňuje požadavky na JTS sekuritizace stanovené v kapitole 3 oddíle 1 [nařízení o sekuritizaci], s výjimkou požadavků stanovených v čl. 8 odst. 1;
- b) pozice se kvalifikuje jako sekuritizovaná pozice vyšší přednosti;
- c) sekuritizace je kryta seskupením expozic vůči podnikům, za podmínky, že nejméně 80 % z nich, pokud jde o podíl v portfoliu, se v době vydání sekuritizace kvalifikuje jako MSP podle definice v článku 501 nebo v případě revolvingových transakcí v době, kdy je expozice do sekuritizace přidána;
- d) úvěrové riziko spojené s pozicemi, které si instituce, jež je původcem, neponechala, je převedeno prostřednictvím záruky nebo protizáruky splňující podmínky osobního zajištění úvěrového rizika stanovené v kapitole 4 pro standardizovaný přístup k úvěrovému riziku;
- e) poskytovatelem příslušné záruky nebo protizáruky je centrální vláda nebo centrální banka členského státu, mezinárodní rozvojová banka, mezinárodní organizace nebo podpůrný [...] **subjekt**, za podmínky, že expozice vůči poskytovateli záruky nebo protizáruky podle třetí části kapitoly 2 odpovídá požadavkům na 0% rizikovou váhu.

Článek 270a

Dodatečná riziková váha

1. Pokud instituce nespĺňuje požadavky podle kapitoly 2 [nařzení o sekuritizaci] v jakémkoli významném ohledu z důvodu své nedbalosti nebo opomenutí, příslušné orgány uplatní přiměřenou dodatečnou rizikovou váhu nejméně 250 % (maximálně 1 250 %), která se použije na příslušné sekuritizované pozice způsobem stanoveným v čl. 247 odst. 6 nebo v čl. 337 odst. 3. Dodatečná riziková váha postupně narůstá s každým dalším porušením ustanovení o náležitě péči. Příslušné orgány zohlední výjimky pro určité sekuritizace uvedené v čl. 4 odst. 4 [nařzení o sekuritizaci] snížením rizikové váhy, kterou by jinak uplatnily podle tohoto článku ve vztahu k sekuritizaci, na niž se použije čl. 4 odst. 4 [nařzení o sekuritizaci].
2. EBA může vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro usnadnění sblížení postupů dohledu s ohledem na provádění odstavce 1 tohoto článku, včetně opatření, která mají být přijata v případě porušení povinností náležitě péče a řízení rizik.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařzení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 4
EXTERNÍ ÚVĚROVÁ HODNOCENÍ

Článek 270b

Využití úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami

Instituce mohou využívat úvěrových hodnocení pro určení rizikové váhy sekuritizované pozice v souladu s touto kapitolou, pouze pokud úvěrové hodnocení vydala nebo schválila externí ratingová agentura v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.

Články 270c

Požadavky, které musí splňovat úvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle oddílu 3 používají instituce úvěrová hodnocení vypracovaná externí ratingovou agenturou, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) mezi druhy plateb zohledněnými v úvěrovém hodnocení a druhy plateb, které instituci přísluší z dané sekuritizované pozice v rámci smluvních ujednání, není nesoulad;
- b) externí ratingová agentura zveřejní úvěrová hodnocení a informace o ztrátách a analýzu peněžního toku, citlivost ratingů na změny v podkladových ratingových předpokladech, včetně výkonnosti podkladových expozic, a o postupech, metodikách, předpokladech a klíčových prvcích, na nichž jsou úvěrová hodnocení založena, v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009. Pro účely tohoto bodu se informace považují za veřejně dostupné, když jsou zveřejněny v dostupném formátu. Informace, které jsou zpřístupněny pouze omezenému počtu subjektů, nelze považovat za veřejně dostupné;
- c) úvěrová hodnocení jsou zahrnuta do migrační matice externí ratingové agentury;

- d) úvěrová hodnocení nesmí být plně ani částečně založena na osobním zajištění poskytnutém samotnou institucí. Kde je pozice plně nebo částečně založena na osobním zajištění, pro účely výpočtu objemu rizikově vážených expozic pro tuto pozici v souladu s oddílem 3, musí instituce s takovou pozicí nakládat, jako kdyby rating neměla;
- e) externí ratingová agentura se zavázala zveřejňovat vysvětlení ohledně dopadu výkonnosti podkladových expozic na úvěrové hodnocení.

Článek 270d

Využití úvěrových hodnocení

1. Instituce může nominovat jednu nebo více externích ratingových agentur, jejíž úvěrová hodnocení se použijí při výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle této kapitoly („určená externí ratingová agentura“).
2. Instituce bude úvěrové hodnocení svých sekuritizovaných pozic používat konzistentním a neselektivním způsobem a pro tyto účely musí splnit následující požadavky:
 - a) instituce nesmí v rámci stejné sekuritizace použít pro pozice v některých tranších úvěrová hodnocení jedné externí ratingové agentury a pro pozice v jiných tranších úvěrová hodnocení jiné externí ratingové agentury, bez ohledu na to, zda jsou tyto pozice hodnoceny první externí ratingovou agenturou, či nikoliv;
 - b) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od dvou určených externích ratingových agentur, použije instituce z obou úvěrových hodnocení to méně příznivé;
 - c) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od tří nebo více určených externích ratingových agentur, použijí se dvě nejpříznivější z těchto úvěrových hodnocení. Pokud se tato dvě hodnocení liší, použije se to, které je méně příznivé;
 - d) instituce nesmí aktivně vyžadovat stažení méně příznivých ratingů.

3. Pokud jsou podkladové expozice sekuritizace chráněny plným nebo částečným způsobilým zajištěním úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4 a účinek takového zajištění se odráží v úvěrovém hodnocení sekuritizované pozice určené externí ratingové agentury, musí instituce používat rizikovou váhu přiřazenou takovému úvěrovému hodnocení. Pokud zajištění úvěrového rizika zmiňované v tomto odstavci není podle kapitoly 4 způsobilé, úvěrové hodnocení se neuzná a se sekuritizovanou pozicí se nakládá, jako kdyby žádný rating neměla.
4. Má-li sekuritizovaná pozice způsobilé zajištění úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4 a účinek takového zajištění se odráží v úvěrovém hodnocení určené externí ratingové agentury, instituce musí nakládat s takovou sekuritizovanou pozicí, jako kdyby žádný rating neměla, a počítat objem rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 4.

Článek 270e

Přiřazení sekuritizace

EBA může vypracovat návrhy prováděcích technických norem, aby stupně kvality úvěrů stanovené v této kapitole objektivním a konzistentním způsobem přiřadil příslušným úvěrovým hodnocením všech externích ratingových agentur. Pro účely tohoto článku EBA zejména:

- a) rozlišuje mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými hodnoceními;
- b) vezme v úvahu kvantitativní faktory, jako například poměr selhání nebo ztrátovost, a historickou výkonnost úvěrových hodnocení jednotlivých externích ratingových agentur v různých kategoriích aktiv;
- c) vezme v úvahu kvalitativní faktory, jako například rozsah transakcí posuzovaných externí ratingovou agenturou, její metodiku a smysl jejích úvěrových hodnocení, zejména zdali jsou založena na očekávané ztrátě nebo ztrátě prvního eura a zda zohledňují včasnou výplatu úroků nebo konečnou výplatu úroků;

- d) se snaží zajistit, aby sekuritizované pozice, na které je na základě úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami použita stejná riziková váha, patřily ke stejným stupňům úvěrového rizika.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.[...]

8. Článek 337 se nahrazuje tímto:

„Článek 337

Kapitálový požadavek na sekuritizované nástroje

1. Pro nástroje v obchodním portfoliu, které představují sekuritizované pozice, bude váží instituce čisté pozice vypočítané v souladu s čl. 327 odst. 1 s použitím 8% rizikové váhy, kterou by instituce použila na danou pozici mimo své obchodní portfolio, v souladu s třetí částí hlavou II kapitolou 5 oddílem 3.
2. Při určení rizikových vah pro účely odstavce 1 lze odhadované hodnoty PD a LGD určit na základě odhadů odvozených pomocí přístupu IRC instituce, která má povolení používat interní model specifického rizika dluhových nástrojů. Této alternativy lze využít pouze se svolením příslušných orgánů, které bude uděleno, jestliže tyto odhady splňují kvantitativní požadavky pro přístup IRB stanovený v hlavě II kapitole 3.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA pokyny o použití odhadů PD a LGD jako vstupů v případech, kdy jsou tyto odhady založeny na přístupu IRC.

3. U sekuritizovaných pozic, které jsou předmětem dodatečné rizikové váhy v souladu s čl. 247 odst. 6, se použije 8 % celkové rizikové váhy.
4. Instrukce sečte vážené pozice vyplývající z použití odstavců 1, 2 a 3 bez ohledu na to, zda jsou dlouhé či krátké, k výpočtu kapitálového požadavku ve vztahu ke konkrétnímu riziku, s výjimkou sekuritizovaných pozic dle čl. 338 odst. 4.
5. V případě, kdy instrukce, jež je původcem tradiční sekuritizace, nesplňuje podmínky pro převod významného rizika, jak se uvádí v článku 244, instrukce, která je původcem, zahrne podkladové expozice sekuritizace do výpočtu kapitálového požadavku, jako kdyby předmětné expozice nebyly sekuritizovány.

V případě, kdy instrukce, jež je původcem syntetické sekuritizace, nesplňuje podmínky pro převod významného rizika, jak se uvádí v článku 245, instrukce, která je původcem, zahrne podkladové expozice sekuritizace do výpočtu kapitálového požadavku, jako kdyby předmětné expozice nebyly sekuritizovány, a účinek syntetické sekuritizace pro účely zajištění úvěrového rizika ignoruje.“
9. Část pátá se zrušuje.
10. *vypuštěno*
11. V článku 457 se písmeno c) nahrazuje tímto:

c) „kapitálových požadavků pro sekuritizaci stanovených v člancích 242 až 270a“.
12. Vkládá se nový článek 519a, který zní:

„Článek 519a

Zpráva

Nejpozději do [...] **2** let od [vložte datum vstupu tohoto nařízení v platnost] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o použití ustanovení obsažených v třetí části hlavy II kapitole 5 ve světle vývoje na trhu sekuritizací. Zpráva zejména zhodnotí, jaký dopad má pořadí metod stanovené v článku 254 na emisní a investiční aktivitu institucí na trzích sekuritizací v Unii a jaké účinky z toho vyplývají pro finanční stabilitu Unie a členských států.“ Zpráva rovněž zohlední vývoj v oblasti regulace v rámci mezinárodních fór.

Článek 2

Přechodná ustanovení týkající se nesplacených sekuritizovaných pozic

Ve vztahu k sekuritizovaným pozicím, které byly nesplacené ke [...] dni stanovenému v čl. 3 odst. 2 [...], mohou do 31. prosince 2019 instituce používat ustanovení třetí části hlavy II kapitoly 5 a článku 337 nařízení (EU) č. 575/2013 ve verzi platné ke [...] **dni** předcházejícímu datu stanovenému v čl. 3 odst. 2 [...], za podmínky, že předmětná instituce:

- a) svůj záměr použít tento článek oznámí příslušnému orgánu nejpozději k [pevné datum];
- b) použije tento článek na všechny nesplacené sekuritizované pozice, které má instituce v držení ke [...] dni stanovenému v čl. 3 odst. 2[...].

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije ode dne [datum vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
